

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 433/2018-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 19. septembra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti ECO – STAR s. r. o., Vrbov 302, právne zastúpenej advokátom JUDr. Františkom Buhlom, Mlynárska 19, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 51/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti ECO – STAR s. r. o. odmieta ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. mája 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti ECO – STAR s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných

prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Kežmarok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 51/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľka podala 18. marca 2010 okresnému súdu návrh na začatie konania o vypratanie nehnuteľnosti (ďalej len „žaloba“) proti spoločnosti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „žalovaný“). Okresný súd rozsudkom sp. zn. 3 C 51/2010 z 2. mája 2017 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) žalobu sťažovateľky opakovane zamietol. Proti rozsudku okresného súdu podala sťažovateľka odvolanie, o ktorom Krajský súd v Prešove rozhodol na pojednávaní konanom 24. apríla 2018, pričom sťažovateľka zdôraznila, že „do dnešného dňa (jej, pozn.) nebolo doručené písomné vyhotovenie rozsudku...“.

3. Podľa tvrdenia sťažovateľky „... súdny spor k dnešnému dňu stále nie je právoplatne ukončený, konanie prebieha už 8.-my rok... z dôvodu opakovaných pretrvávajúcich prieťahov v konaní spôsobených konajúcim zákonným sudcom na Okresnom súde Kežmarok. Z chronologického prehľadu úkonov súdu v spise je zrejmé, že súd opakovane spôsobil v konaní prieťahy, keď bez dôvodu nekonal tak, aby vec bola spravodlivo a v primeranom čase prejednaná a rozhodnutá.“.

4. Sťažovateľka a jej právny zástupca v sťažnosti okrem iného uviedli:

„... zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu zo dňa 23.10.2016 bolo okresnému súdu doručené už 01.12.2016, ale súd určil nový termín pojednávania až na deň 02.05.2017, kedy vo veci opätovne rozhodol, rozsudok mi bol doručený dňa 09.06.2017. V danom období teda vznikli ďalšie prieťahy v konaní päť mesiacov. V zmysle pokynu klienta som podal dňa 22.06.2017 odvolanie. Na odvolací súd však bol predmetný súdny spis doručený až dňa 23.10.2017 (táto informácia mi bola poskytnutá telefonicky kanceláriou Krajského súdu v Prešove), teda viac ako po štyroch mesiacoch, čo je možné tiež považovať za prieťahy v konaní, s ohľadom na zaužívanú súdnu prax a judikáciu Ústavného súdu SR.“

Odvolaací súd - KS Prešov na pojednávaní dňa 24.04.2018 vo veci síce rozhodol, ale keďže do dnešného dňa mi nebolo doručené písomné vyhotovenie rozsudku, je potrebné konštatovať, že k dnešnému dňu stále nie je predmetné súdne konanie ukončené (bude tomu až v deň, kedy bude sporovým stranám doručený rozsudok odvolacieho súdu).“

5. Sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

«1. Základné právo spoločnosti ECO-STAR s.r.o., so sídlom... na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Kežmarok v konaní vedenom pod sp. zn. 3C/51/2010 porušené bolo.

2. Spoločnosti ECO-STAR s.r.o., so sídlom... priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 30.000,- € (slovom „tridsaťtisíc eur“), ktoré je Okresný súd Kežmarok povinný vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Spoločnosti ECO-STAR s.r.o., so sídlom... priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 298,08 € (slovom „dvestodeväťdesiatosem eur a osem centov), ktorú je Okresný súd Kežmarok povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Františka Buhlu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.»

II.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

7. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

8. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

9. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

10. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

11. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu (súdu) nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom či rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený možno považovať návrh, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. II. ÚS 70/00, IV. ÚS 66/02). Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať

aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných priet'ahoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

12. Z obsahu s'ťažnosti, ako i z jej petitu vyplýva, že s'ťažovateľka namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 C 51/2010.

13. Pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy si ústavný súd osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

14. Z obsahu s'ťažnosti považuje ústavný súd za preukázané, že rozsudok okresného súdu bol vydaný 2. mája 2017 a s'ťažovateľke doručený 9. júna 2017.

15. Podľa zistenia ústavného súdu o podanom odvolaní s'ťažovateľky proti rozsudku okresného súdu rozhodol Krajský súd v Prešove rozsudkom sp. zn. 17 Co 145/2017 z 24. apríla 2018 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) tak, že rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu nadobudol právoplatnosť 16. júna 2018.

16. Zjavná neopodstatnenosť s'ťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie uvedeného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, v ktorom už označený všeobecný súd meritórne rozhodol pred podaním s'ťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy (II. ÚS 184/06), a preto už k namietanému porušovaniu tohto

práva nečinnosťou tohto orgánu verejnej moci v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu nemohlo dochádzať (m. m. II. ÚS 387/06).

17. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je odstránenie stavu právnej neistoty. Ústavný súd preto poskytuje ochranu tomuto základnému právu len vtedy, ak bola na ústavnom súde uplatnená v čase, keď namietané porušenie označeného práva ešte mohlo trvať (napr. I. ÚS 22/01, I. ÚS 77/02, I. ÚS 116/02).

18. Ak v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) bez ohľadu na to, z akých dôvodov skončilo toto porušovanie (napr. II. ÚS 139/02). Uvedený právny názor ústavného súdu je akceptovaný aj judikatúrou ESLP (pozri Miroslav Mazurek proti Slovenskej republike, rozhodnutie o sťažnosti č. 16970/05).

19. Zo samotnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd v napadnutom konaní „*určil nový termín pojednávania až na deň 02.05.2017, kedy vo veci opätovne rozhodol, rozsudok mi bol doručený dňa 09.06.2017...*“, teda 2. mája 2017 bolo konanie na okresnom súde skončené. Sťažovateľka sa napriek tomu na ústavný súd obrátila so svojou sťažnosťou až 9. mája 2018, t. j. v čase, keď k porušovaniu označených práv na súde, ktorý sťažovateľka označila za účastníka konania, už nemohlo dochádzať a stav jej právnej neistoty už nemohol trvať. Konanie o jej sťažnosti pred ústavným súdom by tak nebolo spôsobilé naplniť účel ochrany, ktorý ústavný súd poskytuje vo vzťahu k právu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (mutatis mutandis I. ÚS 6/03).

20. Možnosť domáhať sa ochrany označeného základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru podaním sťažnosti ústavnému súdu vo vzťahu k postupu okresného súdu bola

pre sťažovateľku časovo ohraničená obdobím, počas ktorého prebiehalo v jej veci prvostupňové konanie, t. j. do doručenia rozsudku okresného súdu.

21. V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľka domáhala. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľka domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označila za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy).

22. Vzhľadom na to, že sťažovateľka v petite nenamietala aj konanie pred odvolacím súdom, ústavný súd nemal možnosť posudzovať celkovú dĺžku konania vrátane konania pred odvolacím súdom, keďže je petitom podanej sťažnosti viazaný (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd sťažnosť sťažovateľky v súlade s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. septembra 2018